

Forfatter: Dalgas, Ernesto

Titel: Udrag fra Dommedags Bog

Citation: Dalgas, Ernesto: "Dommedags Bog", i Dalgas, Ernesto: *Dommedags Bog*, udg. af Henrik Schovsbo, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1996, s. 82. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-dalgasdomval-shoot-idm139915689837056.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Dommedags Bog

»Hvordan vi leve? Vi leve godt og smukt med Selvbeherskelse og i Uafhængighed. Vi leve i Huler i en Vold af Tang. Vi klæde os i Haj skind. Vi leve af døde Fisk og Skaldyr, som vi finde ved Stranden. Og vi foragte Kvinder. Ja, Kvinder. Jeg sagde Kvinder. Jeg sagde: Vi foragte Kvinder. Med Kvinder mener jeg disse Væsener af menneskelignende Skikkelse, men uden Mandens Tegn, med store Bryster, brede Hoftes og kalveknæede. Det mener jeg med Kvinder. Jeg mener de Kvinder, som bo i dette Hav og stige op derfra for at forføre Mænd. Min unge Mand jeg mener, hvad jeg siger. De ere ikke Mennesker, de ere Dyr i Menneskeskabning. - Om Kvinderne paa Jorden ere ligedan? Ja, ganske ligedan. De have Kløer, men de skjule dem som Katten. De kunne være ret gode Koner, tjenstvillige Slavinder. De kunne endog, saaledes som min Kone, lade, som om de dyrke Filosofi. Men det er alt til Hobe Bedrag, min Ven, hvormed de skjule deres sande Natur for Manden og ofte for sig selv. Efter Døden blive de alle til ufornuftige Dyr i Kvindeskabning. Nogle blive Lamier, andre Vampyrer, andre Erinnyer, andre Mænader, andre Sfinkser og Græer. Men alle miste de ganske Interessen for Filosofien. Kun een Ting lægge de an paa, det, at forføre den vise Mand til Vellyst. Ved List og Vold, ved Grusomhed og Smiger, ved Løgn og ved Elskovsdrikke og Sovemidler opnaa de deres ufornuftige Hensigt. - Om Elskov da er Synd? Elskov er ufornuftig. Hvad opnaas ved Elskov? Med hvilken Syllogisme kan Du bevise mig Elskovs Berettigelse? - Der ser Du, den er grundløs, derfor uværdig for en Filosof. Men disse Døtre af Okeanos, de ere saa mægtige, yndige og svigefulde som dette falskelige Hav. Kun een Ting kan holde dem fra os. Kun een Ting betvinger dem. Det er Stank og Smuds og Skidt og Møg. Det kunne de ikke lide. Den, som stinker dem op i Næsen, ham slutte de ej i deres falske Arme. Derfor gaa vi som rette Filosofer i skidne Laser og vadske os aldrig. Aldrig. Vi pege Fingre ad dem. Vi skære Ansigter. Vi hyle og danse og klaske os paa Bagen, naar de ville friste os, alting som rette Filosofer anstaa, der sætte Selvbeherskelse over alt. Om Vaaren, naar Naturen bringer Forvirring i vort gamle Blod, da vise vi heller hinanden en Tjenstvillighed - thi for den vise er alting rent - end vi 83 indlade os med disse Dyr, skønne at se til, men hæslige i det Indre. Vi ere modsatte. Grimme ere vi at se til, men rumme Filosoffens den indre Skønhed, der straalere yndigere end Ametysten«.